

Confessionū Liber V.

rium: nec quicquid tale in libris secularis
sapiētie didiceram. Tūc autē credere inbe-
bar. et ad illas rōnes numeris et oculis me-
is exploratas nō occurrebat et longe di-
uersus erat. Nunquid dñe deus veritatis:
quisq̄s nouit ista ias placet tibi. Infelix
enī homo q̄ scit illa omnia: te autē nescit.
Beatus autē q̄ te scit. etiam si illa nesciat
Qui vero te et illa nouit. non ppter illa
beator: s; ppter te solū beat⁹ est: si agno-
scens te sicut deū glorificet et grās agat.
et nō euaneſcat in cogitatioib; suis. Si-
cut enī melior est q̄ nouit possidere arbo-
rē: et de usu ei⁹ tibi grās agit: q̄uis nesci-
at vlt̄ quor cubitis alta sit: vlt̄ quāra lati-
tudine diffusa: q̄ ille qui eā metit et om̄s
ramos ei⁹ numerat: et neq; possidet eam
neq; creator eius nouit aut didicit: sic
fidelis hō cui⁹ totus mūdus diuiciarū
est: et q̄si nihil habes omnia possidet inbe-
rendo tibi cui seruiūt omnia: q̄uis nec sal-
tem septentrionū giroſ nouerit: dubita-
re stultū est q̄n vtiq; melior sit q̄ mensor
celi et numerator siderū et pensor elemen-
torū: et negligēs tui qui omnia in mēſura
et numero et pondere disposuisti. Sed tūc
q̄s querebat manicheū nescio quē etiam
ista scriberes sine quorū peritiā pietas di-
sci poterat. Dixisti enī homini. ecce pie-
tas est sapiētia: quāz ille ignorare posset
etiā si ista pfecte noscet. Ista vero qz non
nouerat: impudētissime audens docere
pro: sus illā nosse nō posset. Vanitas est
enī mūdāna ista etiā nota pferri: pietas
autē tibi confiteri. Unde ille deus ad
hec ista multū locutus est: vt cōuict⁹ ab
eis qui ista vere didicissent: q̄s esset eius
sensus in ceteris q̄ additorā sunt: manife-
ste cognosceret. Non enī parū existima-
ri se voluit: sed sp̄ritū sanctū consolato-
rem et dīcatōrē fidelitū tuorū auctoritate
plenaria psonaliter in se esse psuadere co-
natus est. Itaq; cum de celo ac stellis et
de locis ac lune morib; falsa dixisse dep-
henderetur. q̄uis ad doctrinā religiōis
ista non princant. tamē ausus eius sacri-
legos fuisse satis emineret: cū ea nō solū
ignorata sed etiā falsa tam vesana supbie
vanitate diceret: vt ea tanq̄s diuine pso-
ne tribuere sibi niteret. Tum enī audio

christianū aliquē fratrem illum aut illum
ista nescientē et aliud pro alio sentientem:
patiēter intueor opinantē hominē: nec il-
li obesse video cum de te dñe creator om-
niū nō credat indigna: si forte situs et ha-
bitus creature corp̄alis ignoret. Obest
autē si hoc ad ip̄as doctrine pietatis for-
mam prinere arbitretur: et prinacius as-
firmare audeat qd̄ ignorat. Sed etiā ta-
lis infirmitas in fidei cunabulis a chari-
tate matre sustinet: donec assurgat nou⁹
homo in virū pfectum: et circūferri non
possit omni vento doctrine. In illo autē
qui doctor q̄ auctor qui dur⁹ et princeps
eorū quib; illa suaderet ita fieri ausus ē:
vt qui eū seq̄rētur: nō quēlibet hominē
sed sp̄m̄ sanctū tuum se sequi arbitrarē-
tur. Quis tantā dementiā sicubi falsa di-
xisse cōuinceretur: nō detestandā longē
q; abijciendā esse iudicaret. Sed tamen
nondū liquido compererā: vtū etiā fm-
cius verba vicissitudines longior et bre-
uiozū dierum atq; noctiū: et ipius noctis
et diei et deliquia luminū: et si quid eius-
modi in alijs libris legerā posset exponi
vt si forte posset incertū quidē mibi fie-
ret: vtū ita se res haberet an non ita: sed
ad fidem meā illius auctoritatē propter
credita sanctitatē proponerē. Et per an-
nos ferme sp̄os noues quib; eos animo
vagabūdus audui. nimis extento desi-
derio venturū expectabam istum faustū
Aeteri enī eorū in quos forte incurrisse
qui talū rerū q̄stionibus a me obiectis
deficiebant: illū mibi promittebāt: cui⁹
aduētū collatoq; colloquio facillime mi-
hi hec et si qua forte maiora quererē eno-
datissime expedirent. Ergo vbi veniret:
pertus sum hominē gratū et iocūdū ver-
bis. et ea ip̄a q̄ illi solent dicere mltro sua-
uius garriente. Sed qd̄ ad meā sitim p-
ci osorū poculoz̄ decentissim⁹ ministrator.
Iam rebo talib; satiate erant aures mee:
nec ideo mibi meliora videbant. qz meli-
us dicebant. nec ideo vera qz disertā: nec
ideo sapiēs antiā qz vnlē⁹ agruus et deco-
rum eloquiū. Illi autē qui eū mibi pro-
mittebant nō boni rez existimatores e-
rant: et iō illis videbat prudens et sapiēs
quia delectabat eos loquēs. Sensi autē

V. m. l. a. f. m. l. a. f. m. l. a. f. m. l. a. f.